

ΠΡΟΤΑΣΗ ΝΟΜΟΥ

«ΚΑΤΑΠΟΛΕΜΗΣΗ ΕΚΔΗΛΩΣΕΩΝ ΡΑΤΣΙΣΜΟΥ ΚΑΙ ΞΕΝΟΦΟΒΙΑΣ»

Άρθρο 1

Σκοπός

1. Σκοπός του νόμου είναι η καταπολέμηση ιδιαίτερα σοβαρών εκδηλώσεων ρατσισμού και ξενοφοβίας, που αντίκεινται ευθέως στις αρχές της ελευθερίας, του σεβασμού των δικαιωμάτων του ανθρώπου, των θεμελιωδών ελευθεριών καθώς και του κράτους δικαίου και μπορούν να διασαλεύσουν άμεσα την κοινωνική ειρήνη.

2. Για την εκπλήρωση του ανωτέρω σκοπού, μέσω του ποινικού δικαίου, λαμβάνεται κάθε αναγκαίο και ανάλογο μέτρο, σύμφωνα με την Απόφαση-Πλαίσιο 2008/913/ΔΕΥ του Συμβουλίου της ΕΕ της 28^{ης} Νοεμβρίου 2008 (η οποία έχει δημοσιευθεί στην Επίσημη Εφημερίδα της Ευρωπαϊκής Ένωσης με στοιχεία L 328/55) και με σεβασμό στα θεμελιώδη δικαιώματα που αναγνωρίζονται από την Ευρωπαϊκή Σύμβαση των Δικαιωμάτων του Ανθρώπου, το Διεθνές Σύμφωνο για τα Ατομικά και Πολιτικά Δικαιώματα και το Χάρτη Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

3. Οι διατάξεις του νόμου αυτού δεν συνεπάγονται μεταβολή της υποχρέωσης της Ελληνικής Πολιτείας για σεβασμό των θεμελιωδών αρχών και ατομικών δικαιωμάτων, στα οποία συμπεριλαμβάνονται η ελευθερία της έκφρασης, η ελευθερία του τύπου, καθώς και η ελευθερία του συνεταιρίζεσθαι.

Άρθρο 2

Δημόσια υποκίνηση βίας ή μίσους

1. Όποιος με πρόθεση, δημόσια, είτε προφορικά είτε διά του τύπου, μέσω του διαδικτύου ή με οποιοδήποτε άλλο μέσο ή τρόπο, παροτρύνει, προκαλεί ή διεγείρει σε βιαιοπραγίες ή μίσος, κατά ομάδας προσώπων ή προσώπου, που προσδιορίζονται με βάση τη φυλή, το χρώμα, τη θρησκεία, τις γενεαλογικές καταβολές, την εθνική ή εθνοτική καταγωγή ή τον σεξουαλικό προσανατολισμό, κατά τρόπο που μπορεί να θέσει σε κίνδυνο τη δημόσια τάξη ή ενέχει απειλή για τη ζωή, την ελευθερία ή τη σωματική ακεραιότητα των ως άνω προσώπων, τιμωρείται με φυλάκιση τουλάχιστον έξι (6) μηνών έως τριών (3) ετών και χρηματική ποινή τριών χιλιάδων έως δέκα χιλιάδων (3.000 – 10.000) ευρώ.

2. Με τις ίδιες ποινές τιμωρείται όποιος με πρόθεση, και με τα μέσα και τους τρόπους που αναφέρονται στην παράγραφο 1, παροτρύνει, προκαλεί ή διεγείρει σε πράξεις φθοράς κατά πραγμάτων που χρησιμοποιούνται κυρίως από τις παραπάνω ομάδες ή πρόσωπα, κατά τρόπο που μπορεί να εκθέσει σε κίνδυνο τη δημόσια τάξη.

3. Αν η πράξη των προηγούμενων παραγράφων είχε ως αποτέλεσμα την τέλεση του εγκλήματος, επιβάλλεται φυλάκιση τουλάχιστον ενός (1) έτους και χρηματική ποινή έξι χιλιάδων έως είκοσι χιλιάδων (6.000 – 20.000) ευρώ, αν η πράξη δεν τιμωρείται βαρύτερα με άλλη διάταξη.

4. Όποιος συνιστά ή συμμετέχει σε ένωση προσώπων οποιασδήποτε μορφής που επιδιώκει συστηματικά την τέλεση των πράξεων των παραγράφων 1 και 2 τιμωρείται με φυλάκιση έως δύο (2) έτη, αν η πράξη δεν τιμωρείται βαρύτερα με άλλη διάταξη.

5. Η τέλεση πράξης των προηγούμενων παραγράφων από δημόσιο λειτουργό ή υπάλληλο κατά την άσκηση των ανατεθειμένων σε αυτούς καθηκόντων [ή από βουλευτή ή μέλος του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου] συνιστά επιβαρυντική περίπτωση. Τιμωρείται και πειθαρχικά κατά το πειθαρχικό δίκαιο που διέπει το άνω πρόσωπο.

Άρθρο 3

Δημόσιος εγκωμιασμός, άρνηση ή εκμηδένιση εγκλημάτων

1. Όποιος με πρόθεση, δημόσια, είτε προφορικά είτε διά του τύπου, μέσω του διαδικτύου ή με οποιοδήποτε άλλο μέσο ή τρόπο, εγκωμιάζει, αρνείται ή μηδενίζει τη σημασία εγκλημάτων γενοκτονίας, εγκλημάτων κατά της ανθρωπότητας και εγκλημάτων πολέμου, όπως αυτά ορίζονται στα άρθρα 6, 7 και 8 του Καταστατικού του Διεθνούς Ποινικού Δικαστηρίου που κυρώθηκε με το ν. 3003/2002 (Α'75) ή των εγκλημάτων που ορίζονται στο άρθρο 6 του Καταστατικού του Διεθνούς Στρατοδικείου που προσαρτάται στη Συμφωνία του Λονδίνου της 8^{ης} Αυγούστου 1945 και η πράξη αυτή στρέφεται κατά ομάδας προσώπων που προσδιορίζεται με βάση τη φυλή, το χρώμα, τη θρησκεία, την εθνική ή εθνοτική καταγωγή ή τον σεξουαλικό προσανατολισμό, κατά τρόπο που μπορεί να διεγείρει σε βιαιοπραγίες ή μίσος κατά μιας τέτοιας ομάδας ή μέλους της, τιμωρείται με φυλάκιση έως τρία (3) έτη και χρηματική ποινή τριών χιλιάδων έως δέκα χιλιάδων (3.000 – 10.000) ευρώ.

2. Για την εφαρμογή της προηγούμενης παραγράφου απαιτείται τα εγκλήματα αυτά να έχουν διαπιστωθεί ή αναγνωρισθεί με αμετάκλητη απόφαση ελληνικού ή διεθνούς δικαστηρίου ή με απόφαση της Βουλής των Ελλήνων.

3. Η τέλεση πράξης της παραγράφου 1 από δημόσιο λειτουργό ή υπάλληλο κατά την άσκηση των ανατεθειμένων σε αυτούς καθηκόντων [ή από Βουλευτή ή μέλος

του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου] συνιστά επιβαρυντική περίπτωση. Τιμωρείται και πειθαρχικά κατά το πειθαρχικό δίκαιο του διέπει το άνω πρόσωπο.

Άρθρο 4

Ευθύνη νομικών προσώπων

1. Αν κάποια από τις αξιόποινες πράξεις του παρόντος νόμου τελέσθηκε προς όφελος ή για λογαριασμό νομικού προσώπου, από φυσικό πρόσωπο που ενεργεί είτε ατομικά είτε ως μέλος οργάνου του νομικού προσώπου και κατέχει διευθυντική θέση σε αυτό με βάση εξουσία εκπροσώπησης του ή εξουσιοδότηση για τη λήψη αποφάσεων για λογαριασμό του, επιβάλλεται στο νομικό πρόσωπο, διοικητικό πρόστιμο από δεκαπέντε χιλιάδες έως τριακόσιες χιλιάδες (15.000 - 300.000) ευρώ.

2. Σε περίπτωση υποτροπής, εκ μέρους του ίδιου ή άλλου φυσικού προσώπου με τις παραπάνω ιδιότητες, μπορεί να επιβληθούν επιπρόσθετα στο νομικό πρόσωπο, σωρευτικά ή διαζευκτικά, οι ακόλουθες κυρώσεις:

α) ανάκληση ή αναστολή της άδειας λειτουργίας του για χρονικό διάστημα από έναν έως έξι μήνες ή απαγόρευση άσκησης της επιχειρηματικής δραστηριότητας για το ίδιο χρονικό διάστημα,

β) αποκλεισμός από δημόσιες παροχές, ενισχύσεις, επιδοτήσεις ή αναθέσεις έργων και υπηρεσιών, για το ίδιο χρονικό διάστημα.

3. Όταν η παράλειψη εποπτείας ή ελέγχου από φυσικό πρόσωπο που αναφέρεται στην παράγραφο 1 κατέστησε δυνατή την τέλεση κάποιας από τις αξιόποινες πράξεις του παρόντος νόμου από πρόσωπο που τελεί υπό την εξουσία του, προς όφελος ή για λογαριασμό νομικού προσώπου, επιβάλλεται στο νομικό πρόσωπο διοικητικό πρόστιμο από πέντε χιλιάδες έως πενήντα χιλιάδες (5.000 - 50.000) ευρώ και σε περίπτωση επανάληψης των αξιόποινων

πράξεων από το άνω φυσικό πρόσωπο μπορεί να επιβληθούν οι κυρώσεις που αναφέρονται στην παράγραφο 2.

4. Με την επιφύλαξη των διατάξεων του άρ. 15 παρ. 2 του Συντάγματος, οι κυρώσεις που προβλέπονται στις προηγούμενες παραγράφους επιβάλλονται με απόφαση του Υπουργού Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων, μετά από γνώμη της Εθνικής Επιτροπής για τα Δικαιώματα του Ανθρώπου, που ιδρύθηκε με το ν. 2667/1998 (Α' 281). Σε περίπτωση άσκησης ποινικής δίωξης για αξιόποινη πράξη του παρόντος νόμου που τελέστηκε από πρόσωπο που αναφέρεται στις παραγράφους 1 έως 3 του παρόντος άρθρου, οι εισαγγελικές αρχές ενημερώνουν αμέσως τον Υπουργό Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων και αποστέλλουν σ' αυτόν αντίγραφα της δικογραφίας. Ο τελευταίος, με βάση τα έγγραφα αυτά, ζητά τη γνώμη της Εθνικής Επιτροπής για τα Δικαιώματα του Ανθρώπου, η οποία, για τη διερεύνηση της υπόθεσης μπορεί να προβαίνει σε κάθε αναγκαία ενέργεια, ζητώντας συνδρομή από οποιαδήποτε δημόσια αρχή. Το πόρισμα της ΕΕΔΑ διαβιβάζεται στον Υπουργό, ο οποίος αποφασίζει για την επιβολή των κυρώσεων.

5. Καμιά κύρωση δεν επιβάλλεται χωρίς προηγούμενη κλήτευση των νομίμων εκπροσώπων του νομικού προσώπου προς παροχή εξηγήσεων στις αρμόδιες υπηρεσίες του Υπουργείου Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων. Η κλήση κοινοποιείται τουλάχιστον δέκα (10) ημέρες πριν από την ημέρα της ακρόασης. Κατά τα λοιπά εφαρμόζονται οι διατάξεις των παραγράφων 1 και 2 του άρθρου 6 του Κώδικα Διοικητικής Διαδικασίας, που κυρώθηκε με το άρθρο πρώτο του ν. 2690/1999 (Α' 45).

6. Εάν η πράξη φέρεται ότι τελέστηκε σε εκπομπή ραδιοφωνική ή τηλεοπτική, οι κυρώσεις που προβλέπονται από το παρόν άρθρο επιβάλλονται από το ΕΣΡ, προς το οποίο διαβιβάζεται υποχρεωτικά ο φάκελος από τον Υπουργό Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων.

7. Για την επιβολή των κυρώσεων που προβλέπονται στις προηγούμενες παραγράφους και για την επιμέτρηση των κυρώσεων αυτών λαμβάνονται υπόψη ιδίως η βαρύτητα της παράβασης, η έκταση της βλάβης που αυτή προκάλεσε, ο βαθμός και η ένταση της υπαιτιότητας και η οικονομική κατάσταση του νομικού προσώπου, οι κοινωνικές περιστάσεις, καθώς και η τυχόν υποτροπή του.

8. Η εφαρμογή των διατάξεων των προηγούμενων παραγράφων είναι ανεξάρτητη από την αστική, πειθαρχική ή ποινική ευθύνη των αναφερομένων σ' αυτές φυσικών προσώπων.

9. Οι διατάξεις των προηγούμενων παραγράφων δεν εφαρμόζονται στα κρατικά όργανα και τους φορείς δημόσιας εξουσίας, καθώς και τους διεθνείς οργανισμούς δημοσίου δικαίου.

Άρθρο 5

Επιβαρυντική περίπτωση

Το τελευταίο εδάφιο της παραγράφου 3 του άρθρου 79 ΠΚ, όπως προστέθηκε με την παρ. 1 του άρθρου 23 του ν. 3719/2008 (Α' 241), αντικαθίσταται ως εξής:

«Η τέλεση της πράξης λόγω μίσους κατά ομάδας προσώπων ή προσώπου, που προσδιορίζονται με βάση τη φυλή, το χρώμα, τη θρησκεία, τις γενεαλογικές καταβολές, την εθνική ή εθνοτική καταγωγή, το σεξουαλικό προσανατολισμό ή την ταυτότητα φύλου, συνιστά επιβαρυντική περίπτωση. Η επιβαλλόμενη ποινή δεν αναστέλλεται ούτε μετατρέπεται. Σε περίπτωση πλημμελήματος επιβάλλεται φυλάκιση τουλάχιστον τριών ετών και αποστέρηση πολιτικών δικαιωμάτων για ένα έως πέντε έτη. Η ποινική δίωξη χωρεί αυτεπαγγέλτως και ο παθών παρίσταται ως πολιτικώς ενάγων χωρίς καταβολή παραβόλου.»

Άρθρο 6

Χορήγηση και ανανέωση άδειας διαμονής

Η παράγραφος 2 του άρθρου 45 του ν. 3386/2005 αναριθμείται σε 3 και προστίθεται παράγραφος 2 ως εξής:

«2. Με απόφαση του Υπουργού Εσωτερικών χορηγείται άδεια διαμονής για δημόσιο συμφέρον και σε θύματα και ουσιώδεις μάρτυρες εγκληματικών πράξεων οι οποίες προβλέπονται στα άρθρα 187, 309 και 310 ΠΚ ή τιμωρούνται σε βαθμό κακουργήματος και τελούνται σε βάρος της ζωής, της υγείας, της σωματικής ακεραιότητας, της περιουσίας, της ιδιοκτησίας και της προσωπικής και γενετήσιας ελευθερίας, εφ' όσον έχει ασκηθεί γι' αυτές ποινική δίωξη ή έχει διαταχθεί προκαταρκτική εξέταση και μέχρι να εκδοθεί αμετάκλητη δικαστική απόφαση. Η συνδρομή των ως άνω προϋποθέσεων διαπιστώνεται με πράξη του αρμόδιου Εισαγγελέα Πρωτοδικών, τόσο πριν όσο και μετά την άσκηση ποινικής δίωξης. Η πράξη του Εισαγγελέα Πρωτοδικών κοινοποιείται στη Διεύθυνση Αλλοδαπών και Μετανάστευσης του Υπουργείου Εσωτερικών. Εάν τα ανωτέρω πρόσωπα υποβάλλονται σε θεραπευτική αγωγή, η άδεια διαμονής εξακολουθεί να χορηγείται για όσο χρονικό διάστημα διαρκεί η θεραπεία τους. Η ανωτέρω άδεια διαμονής παρέχει στον υπήκοο τρίτης χώρας δικαίωμα πρόσβασης στην αγορά εργασίας. Οι διατάξεις των παρ.4 και 5 του άρθρου 44 εφαρμόζονται αναλόγως. Για την εξέταση αιτήματος χορήγησης ή ανανέωσης άδειας διαμονής κατά την παράγραφο αυτή δεν καταβάλλεται παράβολο.»

Άρθρο 7

Αναστολή διοικητικής απέλασης

Το ισχύον κείμενο του άρθρου 78 του ν. 3386/2005 αριθμείται ως παράγραφος 1 και προστίθεται παράγραφος 2 ως εξής:

«2. Με διάταξη του Εισαγγελέα Πλημμελειοδικών μπορεί να αναστέλλεται η διοικητική απέλαση αλλοδαπού, που έχει γνωστή διαμονή στη Χώρα, αν η μαρτυρία του είναι ουσιώδης για τη δίωξη των εγκλημάτων του άρθρου 45 παρ. 2, ακόμα και αν η απέλαση έχει ήδη διαταχθεί, αλλά δεν έχει εκτελεστεί. Η αναστολή της απέλασης διαρκεί μέχρι την αμετάκλητη εκδίκαση της πράξεως, οπότε εφαρμόζεται το άρθρο 13 του ν. 3064/2002, όπως ισχύει. Με όμοια διάταξη η αναστολή της απέλασης μπορεί να ανακαλείται, ιδίως αν ο αλλοδαπός κατέστη αγνώστου διαμονής ή ανεπιθύμητος ή χωρίς δικαιολογημένη αιτία αρνείται ή παραλείπει να εμφανισθεί ενώπιον προανακριτικού ή ανακριτικού οργάνου ή Δικαστηρίου.»

Άρθρο 8

Προστασία από την επιστροφή

Στην παρ. 1 του άρθρου 41 του ν. 3907/2011 προστίθεται περίπτωση ζ η οποία έχει ως εξής:

«ζ. Υπάγεται σε κάποια από τις περιπτώσεις της παραγράφου 2 του άρθρου 45 του ν. 3386/2005».

Άρθρο 9

Ενημέρωση Εισαγγελέα

Εάν αλλοδαπός, ο οποίος στερείται νομιμοποιητικών της παραμονής του στη χώρα εγγράφων ή έχει εκδοθεί εις βάρος του απόφαση απέλασης ή επιστροφής, υποβάλλει εγγράφως ή προφορικώς έγκληση, μήνυση, αναφορά ή αναγγελία ή εξετάζεται ως μάρτυρας για οποιοδήποτε έγκλημα από τα αναφερόμενα στο άρθρο 45 παρ. 2 του ν. 3386/2005, κάθε επιλαμβανόμενο ανακριτικό ή προανακριτικό όργανο ενημερώνει αμελλητί τον Εισαγγελέα Πρωτοδικών, προκειμένου ο τελευταίος να κρίνει εάν συντρέχει περίπτωση να εκδώσει την αναφερόμενη στο εν λόγω άρθρο πράξη ή την αναφερόμενη στο άρθρο 78 παρ. 2 του ν. 3386/2005 διάταξη.

Άρθρο 10

Νομική βοήθεια

Η παρ. 3 του άρ. 1 του ν. 3226/2004 αντικαθίσταται ως εξής:

«3. Δικαιούχοι νομικής βοήθειας ως προς τις τυχόν ποινικές και αστικές αξιώσεις τους είναι και τα θύματα των εγκληματικών πράξεων, οι οποίες έχουν τελεστεί με την επιβαρυντική περίπτωση του άρ. 79 παρ. 2 εδ τρίτο ΠΚ ή τιμωρούνται σε βαθμό κακουργήματος και τελούνται σε βάρος της ζωής, της υγείας, της σωματικής ακεραιότητας, της περιουσίας, της ιδιοκτησίας και της προσωπικής και γενετήσιας ελευθερίας, όπως και εγκληματικών πράξεων που προβλέπονται στα άρθρα 187, 309, 310, 323, 323Α, 323Β, εδάφιο α, 324, 339, 342, 348Α, 351 και 351Α του Π.Κ., στα άρθρα 87 παράγραφοι 5 και 6 και 88 του ν. 3386/2005, στην παράγραφο 1 του άρθρου 16 του ν. 3304/2005 (Α' 16) καθώς και τα ανήλικα θύματα των πράξεων που προβλέπονται στα άρθρα 336, 338, 343, 345, 346, 347, 348 και 349 του Π.Κ.»

Άρθρο 11

Ειδικές διατάξεις για την εκδίκαση κακουργημάτων

Το άρθρο 1 του ν. 4022/2011 αντικαθίσταται ως εξής:

«Οι διατάξεις του νόμου αυτού εφαρμόζονται για:

α) κακουργήματα τα οποία δεν υπάγονται στις ρυθμίσεις της παραγράφου 1 του άρθρου 86 του Συντάγματος και διαπράττουν υπουργοί ή υφυπουργοί, καθώς και κακουργήματα που διαπράττουν βουλευτές κατά τη διάρκεια της θητείας τους ή πριν από αυτήν, ακόμη και αν οι υπαίτιοι έχουν παύσει να φέρουν την ιδιότητα αυτή, εφόσον αυτά υπάγονται στην καθύλην αρμοδιότητα του τριμελούς εφετείου, β) κακουργήματα τα οποία διαπράττουν, κατά την άσκηση των καθηκόντων τους ή επωφελούμενοι από την ιδιότητά τους, γενικοί και ειδικοί γραμματείς Υπουργείων, διοικητές, υποδιοικητές ή πρόεδροι διοικητικών συμβουλίων ή διευθύνοντες ή εντεταλμένοι σύμβουλοι νομικών προσώπων δημοσίου δικαίου, δημοσίων επιχειρήσεων, δημοσίων οργανισμών και νομικών προσώπων ιδιωτικού δικαίου τη διοίκηση των οποίων ορίζει άμεσα ή έμμεσα το κράτος, καθώς και αιρετά μονοπρόσωπα όργανα των οργανισμών τοπικής αυτοδιοίκησης, εφόσον αυτά υπάγονται στην καθ' ύλην αρμοδιότητα του τριμελούς εφετείου, γ) κακουργήματα ιδιαίτερα μεγάλου κοινωνικού ενδιαφέροντος ή μείζονος δημοσίου συμφέροντος, εφόσον υπάγονται στην καθύλην αρμοδιότητα του τριμελούς εφετείου, ο δε χαρακτηρισμός της υπόθεσης ως ιδιαίτερα μεγάλου κοινωνικού ενδιαφέροντος ή μείζονος δημοσίου συμφέροντος γίνεται με πράξη από τον εισαγγελέα του Αρείου Πάγου και δ) κακουργήματα που έχουν τελεστεί υπό την επιβαρυντική περίπτωση του τρίτου εδαφίου της παραγράφου 2 του άρθρου 79 ΠΚ.»

Άρθρο 12

Κώλυμα διορισμού λόγω ποινικής καταδίκης

1. Το στοιχείο α) της παρ. 1 του άρθρου 8 του Κώδικα Κατάστασης δημοσίων πολιτικών διοικητικών υπαλλήλων και υπαλλήλων Ν.Π.Δ.Δ. αντικαθίσταται ως εξής:

«α) Όσοι καταδικάσθηκαν για κακούργημα και σε οποιαδήποτε ποινή για κλοπή, υπεξαίρεση (κοινή και στην υπηρεσία), απάτη, εκβίαση, πλαστογραφία, απιστία δικηγόρου, δωροδοκία, καταπίεση, απιστία περί την υπηρεσία, παράβαση καθήκοντος, καθ' υποτροπή συκοφαντική δυσφήμιση, καθώς και για οποιοδήποτε έγκλημα κατά της γενετήσιας ελευθερίας ή έγκλημα οικονομικής εκμετάλλευσης της γενετήσιας ζωής ή για οποιοδήποτε πλημμέλημα το οποίο τελέστηκε με την επιβαρυντική περίπτωση του άρθρου 79 παρ. 2 εδάφιο τρίτο ΠΚ»

2. Το στοιχείο α) της παρ. 1 του άρθρου 16 του Κώδικα Κατάστασης Δημοτικών και Κοινοτικών Υπαλλήλων αντικαθίσταται ως εξής:

«α) Όσοι καταδικάσθηκαν για κακούργημα και σε οποιαδήποτε ποινή για κλοπή, υπεξαίρεση (κοινή ή στην υπηρεσία), απάτη, εκβίαση, πλαστογραφία, απιστία δικηγόρου, δωροδοκία, καταπίεση, απιστία περί την υπηρεσία, παράβαση καθήκοντος, καθ' υποτροπή συκοφαντική δυσφήμιση, καθώς και για οποιοδήποτε έγκλημα κατά της γενετήσιας ελευθερίας ή έγκλημα οικονομικής εκμετάλλευσης της γενετήσιας ζωής ή για οποιοδήποτε πλημμέλημα το οποίο τελέστηκε με την επιβαρυντική περίπτωση του άρθρου 79 παρ. 2 εδάφιο τρίτο ΠΚ».

Άρθρο 13

Καταργούμενες διατάξεις

Ο ν. 927/1979 (Α'139) και το άρθρο 39 παράγραφος 4 του ν. 2910/2001 (Α' 91) καταργούνται. Όπου στην κείμενη νομοθεσία γίνεται αναφορά στις διατάξεις των άρθρων 1 και 2 του ν. 927/1979 νοούνται εφεξής οι διατάξεις των άρθρων 2 και 3 του νόμου αυτού. Κατά παρέκκλιση των διατάξεων του άρθρου 2 ΠΚ, οι διατάξεις των άρθρων 1 και 2 του ν. 927/1979 εξακολουθούν να εφαρμόζονται για την ποινική δίωξη και τιμωρία των πράξεων που έχουν τελεστεί έως την έναρξη ισχύος του νόμου αυτού· οι ποινές που έχουν επιβληθεί ή θα επιβληθούν κατ' εφαρμογή τους εκτελούνται κανονικά και τα επακόλουθα και οι πάσης φύσεως συνέπειες των ποινών αυτών δεν παύουν.

Άρθρο 14

Έναρξη ισχύος

Η ισχύς του νόμου αυτού αρχίζει από την δημοσίευσή του στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως.

ΑΘΗΝΑ 21.3.2013

Οι προτείνοντες Βουλευτές:

Βενιζέλος Ευάγγελος

Μανιάτης Ιωάννης

Τζάκρη Θεοδώρα

Τριαντάφυλλος Κωνσταντίνος

Γκερέκου Αγγελική

Γκόκας Χρήστος

Γρηγοράκος Λεωνίδας

Δήμας Πύρρος

Δριβελέγκας Ιωάννης

Κασσής Μιχάλης

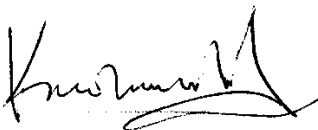
Κεγκέρογλου Βασίλης

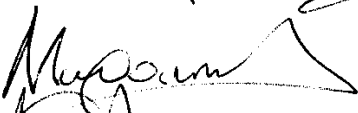
Κεδίκογλου Συμεών

Κουκουλόπουλος Πάρις

Κουτσούκος Γιάννης

Κρεμαστινός Δημήτρης

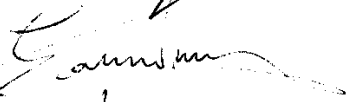
Κωνσταντινόπουλος Οδυσσέας

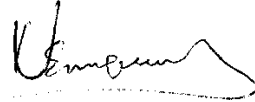
Μωραΐτης Θάνος

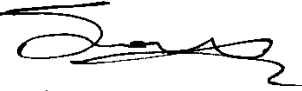
Ντόλιος Γεώργιος

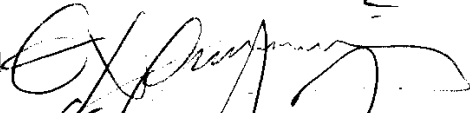
Ρήγας Παναγιώτης

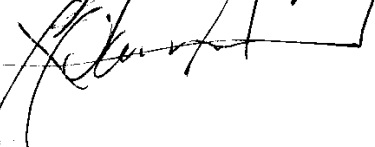
Σαλτούρος Δημήτρης

Σαχινίδης Φίλιππος

Σηφουνάκης Νικόλαος

Σκανδαλίδης Κωνσταντίνος

Χριστοφιλοπούλου Εύη

Χρυσοχοϊδης Μιχάλης

Παπανδρέου Γεώργιος